

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil 16. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: šeststopenjska polt-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 217.

V Ljubljani v četrtek, 24. septembra 1885.

Tečaj II.

Nemški in nemško-avstrijski klub.

Da se je zedinjena levica razbila, to nas ni kakor ni iznenadilo. Kal razpalosti bil je v sredi opozicije že zdavno pogal, in človeku ni bilo potreba prevelike politične bistroumnosti, da je naprej videl, kar je sedaj prišlo. Predno se je bil razšel stari državni zbor prikazavala so se znamenja, iz katerih se je sklepati dalo, da bode prihodnja zbornica imela vso drugo podobo, da se bodo zlasti na strani leve vršile spremembe. Uže tedaj namreč vstajali so velikonemški orjaki ter povzdigovali svoj glas, kateri je napravljaj in provzročeval nekako razglasje v združeni opoziciji. Na take pojave kazoč smo i mi uže pred meseci poudarjali, da je jedinstvo levice, na kojoj je leta s tolikim ponosom vedno kazala, na kojoj je toliko sladkih upov in nãd zidala, v prihodnje več ko dvojljiva. Ko se je potem zvedel rezultat novih volitev, ko se je raznesla v svet komaj pričakovana vëst, da je celó Herbst v svojem volilnem okraju, katerega je skoro četrt stoletja zastopal, propal in na njegovo mesto bil izvoljen mož velikonemškega dubã, tedaj smelo se je z vso gotovostjo trditi, da je razpad in razdvoj zedinjene levice zapečaten.

Sicer so si vodje neke danje ustavoverne stranke na vse kriplje prizadevali, preprečiti nakano teh novih korifej na našem političnem obzorji. Pri zadevali so se na vso moč ohraniti, če tudi le na videz, jedinstvo in slogu opozicije. Pripravljeni so bili k vsakojaki koncesiji, samo da bi se bila opozicija obvarovala sramote onemoglosti in razdejavnosti. Še pred kratkim, predno je bila levica skup stopila v posvetovanje o prihodnji organiza-

ciji, vporabljalo je glavno glasilo neke danje ustavoverne stranke vso svojo zgovorniško umetnost v to, da bi bilo odvrnilo velikonemškega duha prošnjene poslance od usodepolnega koraka. Izrael-sko ljudstvo na razvalinah jeruzalemskega mesta ni pretakalo tako bridkih solzã, kakor jih je pretakalo ustavoverno časopisje v strahu pred pretečo razpalostjo opozicije. A vse tožbe, vse zdiho-vanje in rotenje bilo je zamãn. Prišlo je, kar je priti moralo!

Nam tedaj vse to ni prišlo nepričakovano, a nekaj nas je pri tem vsejedno osupnilo. Pri dotičnem posvetovanju o prihodnji organizaciji opozicije dogodile so se stvari, ki morajo vsakega avstrijskega domoljuba boleti v srcé. Med drugimi koncesijami, katere so hoteli vodje prejšnje ustavoverne stranke dati novemu kričavemu naraščaju vladi nasprotujočih poslancev, bila je tudi ta, da so hoteli odslej pridevati svoji stranki epitheton „nemšk“, in da so bili pripravljeni združiti se v „nemško-avstrijski“ klub. A glej, kaj se pokaže strmečemu svetu? Velik odlomek neke danje zjedinjene levice s tem ni bil zadovoljen, to imé mu ni ugajalo, in sicer zaradi tega ne, ker se nahaja v njem tudi besedica „avstrijsk“! Kaj hočejo, kaj nameravajo močje s to demonstracijo? se pravici poprašuje svet. Kaj si mislijo pod tem, ako se imenujejo samo „nemški“ klub? Naj se li s tem zaznamenuje, da jim Avstrija ni več prava domovina, da so temveč vse njih težnje in želje obrnene v sosedno Nemčijo? Ko bi si druga večja polovica neke danje združene levice ne bila pridela imena „nemško-avstrijskega kluba“, ne bilo bi tako čudno čuti o „nemškem“ klubu. A ravno to je tolike pomenljivosti, da se jeden del nem-

ških poslancev čuti razžaljenega uže zaradi tega, ako se mu razen njegovo narodnost označujočega pridevka prideva še drugi, iz katerega naj je razvidno, da so ti močje poslanci in izvoljenci avstrijskega prebivalstva. Vsa modrovanja, s kojimi so posamezni govorniki hoteli opravičiti ta svoj sklep ter pojasniti, zakaj se hočejo imenovati samo „nemški“ in ne „nemško-avstrijski“ klub, so neslana in smešna. Mi ne nahajamo v vsem tem modrovanji nikake logike in nedoumno nam je, kako se zamore avstrijsk patrijot strašiti samo zaradi tega pred vstopom v kak klub, ker se imenuje „avstrijski“!

Radi verjamemo, da politično izkušeni kolodvje neke danje ustavoverne stranke sedaj izdihujejo, da obupavajo nad zasleplenostjo neke danjih svojih kolegov. Vse to je po polnem opravičeno, kajti s tem uničene so vse nade, da pridejo še kedaj na krmilo, da bode še kedaj usoda avstrijskih narodov zavisna od ustavoverne vlade. A ti močje naj sedaj tudi sami sebe na prsi trkajo in spokorjeni naj spoznavajo, da so mnogo vsega tega sami zakrivali. Dokler so imeli še vladino krmilo v rokah, dajali so sami slab vzgled. Negovali so samo jedno narodnost, druge so prezirali. Ustvarili so pač vsem državljanom jednake pravice zagotavljajoče zakone, a izvrševali jih niso. Imenovali so se liberalne, a liberalni bili so samo jedni narodnosti, jedni stranki nasproti. Stali so na ozkem strankarskem, ne na avstrijskem stališču. Ko se to razmerje ni več držati dalo, ko so interesi avstrijske države glasneje in glasneje zahtevali spremembe v tem oziru, ko se je po polnem jasno pokazalo, da se v Avstriji pristransko ne da vladati, da treba temveč biti

Listek.

Prokleta!

(Roman Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Oba moža sta bila ganena, zbegana. Leona je preobdajal strah, zakaj instinktivno je čutil, da je Blanche popolnoma odvisna od moža, ki stoji pred njim; čutil je, da mu on lahko z jedno samo besedo uniči srečo ter vse njegove sanje razpihne!

„Poslušajte me,“ spregovori Rouvenat po majhnem odmoru. „Vi ljubite Blanche-o; jaz jo tudi ljubim, da! ljubim jo tako presrečno, kakor da bi bila moj otrok! Od njenega rojstva uže jo opazujem. Na mojih kolenih sem jo otroka gugal, s temi rokami sem jo pestoval! Blanche-ina mati je umrla dve uri po dekličinem porodu, in pri mrtvaškem odru nesrečne te žene sem prisegel, da bodem nad njenim otrokom zmerom čuval ter ga varoval kakor zenico v svojem očesu! O, Bog je dober, in gotovo ne dopusti, da bi Blanche bila nesrečna! Če bi vam mogel vse povedati, ra-

zumeli bi . . . Pa jaz tega ne smem! Solza v očesu blage te deklice meč je skozi moje srce! Da jo obvarujem vsake britkosti, rad bi žrtvoval te kratke dneve, ki so mi namenjeni še v življenje. O Bog! jaz bi rad vsaj še tako dolgo živel, da bi mogel reči: „Ona je srečna!“

Leon je z veliko pazljivostjo sledil besedam Rouvenata, ki je dalje govoril:

„Da sem znal, kaj bo iz tega, ne bi bil deklice jemal saboj v Gray in vi bi je ne bili srečali. A zlo se je zgodilo, in zdaj nama je skrbeti za to, da to zlo ne bode škodovalo. In vi mi morate pri tem pomagati, mladi gospodine! Jaz nisem jezen na vas, ker ljubite Blanche-o — kaj li morete vi za to? Pa še ni prepozno. Hočeva zopet pomiriti tam, kjer ste vi nehoté vzbudili nepokoj. Ali mi hočete pomagati? Da, vaše oko mi dokazuje, da smem računati na vas!“

Mladenica je preobdajal čedalje večji strah. Milo reče: „Prosim vas, go-pod moj, da mi naposled poveste, česa prav za prav od mene zahtevate . . .“

Rouvenat resno odgovori: „Vi ljubite Blanche-o. Verjamem, da imate poštene namene, da

ste brdák mlad mož. In vender moram vas prositi: „Pozabite deklico!“

„O, zahtevajte, kar hočete, le tega ne!“ — „In vender mora biti tako! Mora biti tako, ker mož Blanche-in ne morete postati nikoli!“

Mladenič si zakrije obraz z rokama.

„Ubogi mladenič! ljubi jo v resnici!“ misli si je starček. Pa premagavši vso slabost nadaljuje močno, glasno in resno, položivši pri tem svojo roko na Leonovo ramo:

„Vidite torej, kako stojijo stvari. Kaj hočete storiti?“ — „Ali to vem?“ jekne mladenič ter privzdigne svoj obraz, ki mu je bil mrtvaško bled. „Jaz ne morem več misliti. Vse se meša v moji glavi! O, stari berač je imel prav! Jaz sem se nadejal. Neumnik! Sme li zavrženik nadejati se? Imenoval sem jo „vilo vesele nadeje“! Kaka neumnost! Ona je le gospodičina Blanche Mellierova, edina podedovalka bogatega očeta! Drznil sem si misliti, da sem je vreden! Kje sem imel glavo! Dajte mi še zadnji udarec, gospod Rouvenat, dajte mi ga ter uničite me popolnoma!“

Rouvenata je obupno to govoričenje mladeničevo globoko ganilo. Poln sočutja gledal je va-nj.

...af. var storil se... Diplomatični klub Coronini (n.p. l. 1885 Schlegel pr. - zadnji) pas
jedenakopravičen vsem narodom in vsem strankam, in je vsled tega tudi cesarjeva milost poklicala druge možé na vladno krmilo, tedaj začeli so ti možje oponirati. Ko bi bila ustavoverna stranka politično dovolj zrela, spremenila bi bila svojo taktiko in zavzela bi bila drugo razmeram primernejše stališče. A namesto tega rohnili so Herbst, Plener in druge korifeje prejšnje večine na sedanje vsem narodom in strankam pravično vladno, in na ta način izgojili so možé „der schärfsten Tonart“, in „nemški“ klub, ki jih položi v grob neslavne po slavi prošlosti!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Izžrebanje poslancev v oddelke državnega zbora vršilo se bode prihodnji ponedeljek. Kdaj in kdo se izvoli predsednikom ni še natanko določeno; poučeni krogi hote vedeti, da se volitev državnozborskega predsednika ne vrši pred 1. oktobrom.

Česki listi potegujejo se mnogo za jezikovno ravnopravnost na železnicah. „Pokrok“ zahteva od českich članov železničnega sveta, naj delajo na to, da se doseže ta ravnopravnost.

Včeraj otvoril se je v Karlovcu srbski cerkveni kongres. Njegovo delovanje in čas zborovanja zavisno bode v prvi vrsti od postopanja večine.

Tu je dežele.

Volitve v pruski deželni zbor določene so na 29. oktober, oziroma 5. november. Vse stranke pripravljajo se že zdaj na vse moči za volitve.

O nemško-španskem sporu glede Karolinskih otokov ni zdaj posebnih poročil. Iz Madrida se sicer še vedno poroča, da se delajo priprave za oboroževanje, a temu ni pripisovati posebnega pomena, ker je vendar rešitev vse zadeve zavisna le od odgovora nemške vlade na špansko noto.

Francoski list „Corr. Havas“ piše o dogodkih v Rumeliji: Novejša poročila potrjujejo, da bolgarski knez ravna proti svetom Rusije in se le po sili udaje javnemu mnenju v Bolgariji. Turčija je odločena, bojevati se, da se ohrani zdanji položaj. Položaj je resen, vendar je gotovo, da vse vlasti gorko želijo mir.

Bolgarski knez Aleksander potuje po vzhodni Rumeliji. Narod sprejema ga povsodi navdušeno kot rešitelja; hiše so okrašene z zastavami, prirejajo se razsvitljave, v cerkvah pa se pojó zahvalne pesni. Knez Aleksander nadel si je že naslov kneza severne in južne Bolgarije, storjen je prvi korak v zjedinenje Rumelije z Bolgarijo v veliko Bolgarijo. Narod v Bolgariji in v vzhodni Rumeliji odločen je vse žrtvovati, da se otrese turškega jarma.

„Ni treba, da mi pravite, zakaj ne morem postati nikdar soprog Blanche-in. Uganem prav lahko vzrok! . . .“ — „Mislite li?“ de je Rouvenat grenko. — „Gospod Mellier želi svojej hčerki sijajno partijo; on jo dade za ženo le bogatemu, visokemu gospodu!“ — „Vi se zelo motite! Da vam dokažem svojo simpatijo, zagotavljam vas, da je Blanche bila obljubljena že, ko je bila šest let stara. To je tedaj vzrok. Več vam ne morem povedati.“ — „Kaj! To je vzrok?“ — „Da, to je edini vzrok, in ni je moči na zemlji, ki bi mogla to stvar spremeniti!“ — „In vendar, gospod Rouvenat, dovolite mi, da vam opomnim, da se otrok ne zaročuje! Ali ne more srce gospodičino drugače voliti nego li vaši naklepi? Kaj pa, če bi drugega moža ljubila in ne vašega zaročenca.“ — „To bi bila velika nesreča.“ — „Velika nesreča?“ — „Da.“ — „Tedaj on, ki bi ga gospodičina Blanche sama volila, bil bi zavržen?“ — „Gotovo, prav tako kakor vi in drugi, ki so uže želeli Blancheo v zakon.“

Mladenč pogleda starčka zmedeno. „In to imenujete vi ljubezen do deklice, kateri ste boter?“

Rouvenat se čudno nasmehlja. „Dobro vem, da me ne morete umeti; pa te stvari vam še ne

Iz Carigrada se poroča, da je Turčija poslala onim vlastem, katere so podpisale berlinsko pogodbo, okrožnico, v kateri protestuje proti postopanju bolgarskega kneza, češ, da je kršil berlinsko pogodbo. Sultan je sklenil, braniti po berlinski pogodbi mu pripadajoče pravice.

V brazilijanskem starašinstvu se je dne 12. t. m. sprejel prvi in drugi član postavnega načrta, naj se polagoma odpravi robstvo. O tretjem članu pa se še nadaljuje debata.

Dopisi.

Z Dunaja, 22. septembra. (Izv. dopis.) *Jacta est alea*, državni zbor se je otvoril! Uže včeraj zvečer se je znalo, da se je levica razkrojila v „nemško-avstrijski“ in „nemški klub“. Da je katastrofa nastala, temu se nismo čudili, to nas ni iznenadilo; pač pa smo se zavzeli nad izrednim številom pristašev, kateri so se pridružili nemškemu klubu. 47 jih je takoj pristopilo, nekoliko jih še utegne kasneje prirasti izmed onih 15, kateri niso navzočni bili pri včerajšnji skupščini. Velevažni ta dogodek izražal se je deloma danes še v fiziognomiji naše zbornice. Na levi strani je marsikedo povešal glavo, kateri je bil sicer navajen, ponosno okolo korakati. Desničarji pa so bili dobre volje, saj je sleherni izmed njih čutil, da je večina hitro uže deloma dobila le — vsled protivnikovih napak. Nasprotnik je razdvojen, razcepljen, tembolj se mora ohraniti jedinstvo in soglasje med desnim krilom. Ta misel je povsem prevladala v večini.

Denašnja seja namenjena je bila zgolj navadnim formalnostim; bila je tudi pri kraji v pol uri. Sedeži naših poslancev so letos nekoliko drugače urejeni, nego prejšnja leta. Sedaj so namreč Tiroinci potisnjeni med naše poslance, tako da sedi večina slovenskih zastopnikov spredaj, le gospodje Obreza, Nabergoj, Bož. Raič in prof. Šuklje v jedni klopi zadaj. Danes so poslanci obljubovali, vsak v svojem materinem jeziku. Morda utegne zanimati, da je Dunajevski svojo obljubo storil v poljskem, Pražák v českem jeziku, česki veleposestniki pa večinoma nemški.

Po javni seji imel je Hohenwartov klub svoj prvi shod v navadnih prostorih. Pristopili so mu vsi slovenski in hrvaški poslanci brez izjeme in brez pridržka; tudi poslanci Hren, Šuklje in Miha Vošnjak so se sprejeli v klub. Članov broji tedaj Hohenwartov klub 40; omenjamo, da jih ima poljski 54, česki, kateri je sedaj najmočnejši na celi desnici, 66. Lichtensteinovcev je 19, Coroninijeve stranke 15, vendar je celo mogoče, da Coroninijev klub po polnem razpade. Ako desničarjem prištejemo šest ministrov, ki so ob enem poslanci, in one „divjake“, kateri navadno glasujejo z desnico, potem znaša večina 194 za-

morem pojasniti; moja skrivnost je. Srce male naše Blanche mora biti prosto! Denimo, da vas to srce rado ima; ono lahko pozabi ta sen. Saj nečete deklice onesrečiti; ne-li?“ — „In to še vprašate!“ vikne mladenič, „in mene to vprašate, ki bi življenje dal za Blancheo!“ — „Nu tedaj: v imenu male Blanche in njene sreče, v imenu vaše ljubezni do deklice, v imenu vaše česti in v imenu vsega, kar vam je drago, zaklinjam vas: pojte preč od tukaj, izginite, skrbite, da vas Blanche nikoli več ne vidi!“

Mladenč bolestno zastoče. Rouvenat nadaljuje: „Jaz ne vem, kdo ste, odkod prihajate; pa da ste tudi knez, milijonar, bilo bi vsejednako! Vi ne morete postati nikoli soprog mali Blanche-i! Obracem se do vašega srca, do vaše poštenosti! Stvar se tiče pokoja ubozega nedolžnega otroka! Vi pač ne želite deklici nesreče? To bi bilo slabo, a vi ste dobri! Vidim, vidim solze v vaših očeh! Glejte, tudi jaz bom moral jokati. . . . Bog mi je priča, če bi bilo mogoče, da Blanche postane vaša. . . . bili bi mi ljubši kakor vsak drugi. . . . Pa nemogoče je. . . . nemogoče! Vi zapustite ta kraj; ne-li? Vi ne poiščete več deklice? Ali mi to obljubite?“

nesljivih glasov, ter nivoč navezana na dvojljivo podporo Coroninijeve skupine ali moravskih veleposestnikov. Iz vsega se tedaj vidi, da se desnica vrne v zbornico, po številu pomnožena in ojačena po notranji solidarnosti.

Parlamentarna *Ordre de bataille* je uže precéj dognana. Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, utegne zasedanje končano biti najkasneje do 22. oktobra. Potem se takoj skličejo delegacije, katere bodo lahko do 15. novembra dovršile svojo nalogo, ako jim posebnega gradiva ne donesó — dogodki v Rumeliji. Nadejati se je tedaj, da se deželni zbori sestanejo okolo 15. novembra; zborovali bodo potem do božičnih praznikov.

Razne vesti.

— (Kaj se lahko umetniku prigodi.) Da umetniki zlato vinsko kapljico ljubijo in da se z njo navdušujejo, je znano. A da zna to imeti včasih tudi neprijetne posledice, o tem priča nam sledeči dogodek. Pred nedolгим peljal se je nek godec z nekaterimi tovariši iz Koroskega proti Benetkam. Je-li ta jeden prvih muzikov sveta, ali ne, o tem viri molčó, a če se umetnost po izpitem vinu meri, potem naš godec gotovo ni jeden zadnjih mož v muzikalicnem svetu. On in njegovi tovariši preskrbeli so se bili v obili meri z vinom in kako ga piti znajo, so kmalu pokazali. Začelo se je neizrečeno veselo življenje, dokler jim niso glave postale trudne in so jeden za drugim pospali. Naš godec mislil si je v svoji živi domišljiji, da je uže v kakem hótelu v Benetkah, za to se sleče, izuje škornje, ter jih skozi vrata na stopnico postavi, češ, da mu jih postrežnik do jutra lepo osnaži. Ko se vzbudi, bili so v Benetkah. Sedaj mu je bilo tudi v glavi nekoliko jasneje. Ozre se po svojih škornjih, a postrežnik ni jih bil še nazaj prinesel. Bog zna, kedo se je sedaj nad njimi veselil. Naš umetnik moral je, ker na železnici ne čakajo radi dolgo, stopiti brez škornjev z voza in potem podati se bosopet z mesto, kjer si je za male krajcarje, ki jih je še imel, kupil italijanske opanke.

— (Mlada nevesta.) Pred nekolikimi dnevi poročila se je udova jednega prvih bogatašev v Kaliforniji, gospa Murphy, s svojim stričnikom P. J. Columbetom. Ta nevesta praznovala je s svojim prvim možem uže zlato poroko in je sedaj čez sedemdeset let stara. Nje druga poroka vršila se je v San Francisku, in sicer je zakonski par poročil ondotni nadškof sam. Srečna udova, ki je takó prišla do drugega moža, imela je od poprej mnogo otrok in unukov. Njeni sedanjí mož je tako mlad, da bi ona bila lahko njegova stara mati. Sorodniki mlade neveste in zlasti nje otroci niso bili baje nič kaj veseli s to novo poroko in se tudi ostentativno svatovščine niso udeležili.

Leon prikima nemo, ves pobit.

„O, saj sem vedel, saj sem vedel! Vi ste blag človek!“ jekne Rouvenat ganen.

Mladenč ga obupno pogleda. Njegove ustnice se potegnejo, kakor bi hotel čez nje mili pozdrav: Z Bogom! potem objame starčka ter se odstrani hitro.

„Nesrečnik več na svetu!“ zamomlja Rouvenat tožno.

20.

Leon je bil na mah zopet potisnen v največjo gorje. Bilo mu je, kakor bi ga zemlja morala poržiti. Zapustivši deželno cesto letal je brez namena preko polj. Ni mogel več misliti, le trpel je mnogo, mnogo!

Zdajci mu udari na uho zvonjenje. V Fremicourtso so zvonili poludan. Prišel je bil na vrh, od kodar je človek lahko razgledaval seuillousko pristavo. Ugledavši jo, Leon bitko zastoče in njegove roke pokažejo v daljavo. „Vse je preč, vse je preč!“ zaječi. „Jaz je ne smem več videti. Bog te živi Blanche, Bog te živi!“

Na njegovi levi strani se je širil gozd sueurski, pred njim so se kupičile velikanske skale.

Domače stvari.

Tiskovna pravda „Slovenskega Naroda“.

Pri večerajšnji obravnavi naznani predsednik sodišča, da se na predlog tožnikovega zagovornika zasliši kot priča tudi privatni tožnik g. Matija Jonko, na predlog zastopnika zatoženca pa priča Muznik, črevljarski v Boleu. Matija Jonko, 60 let star veleposestnik in trgovec v Boleu, pod prisego izpoveduje, da vse, kar se je pripovedovalo, da bi on ne ravnal pošteno z ljudmi pri računih, ni res. Vsakemu zračni s kredo na mizo, onemu, ki pisati in brati ne zna, celó s koleščki, koliko je dobil, koliko je vzel in koliko ima dati ali pa dobiti. Pri vsakem računu pokliče še dva moža zraven, da vidita, kako se je računilo in da se šteje denar ali pa da se je napravil dolg. Obresti ni jemal in ne jemlje več ko po 6% od 100 gld.; ako je bilo katero posestvo prodano ni on kriv tega, da so se ljudje toliko zadolžili.

Tri četrti cele Soške doline prihaja k njemu in kupuje pri njem ali mu prodaja. Kar se tiče koz so se redile vseh 28 let, kar je on v Bovecu, in se niso, da si se je to sklenilo, nikoli po polnem odpravile. Pospeševal ni on reje koz, kaznoval pa tudi nobenega, ker on nima te pravice. Ubožne liste je dajal vselej po svoji vesti, gozdnemu čuvaju pa ni nikdar ukazal, da ne sme ovaditi prestopkov zaradi kozje paše. Kar se tiče odpeljave občinske vode, je to storil zidar Markič brez njegovega ukaza in morebiti je kak nasprotnik ga navlaš v to zapeljal. Da bi mu bil kdo kak dolg dvakrat plačal, ni res. Florian, kateri to trdi, ni mu bil nikdar krajcarja dolžan. Da bi bil dekleta svoje sestre pretepaval, je laž. Dobro je isto omožil na Koroskem, žalibog da je umrla. Tudi hlapca ni nikoli pretepaval, dokaz temu je, da je 25 let pri njem v hiši in še zdaj, ko je hrom na vsem životu, je v hiši, ker ima izvrstno postrežbo.

Tudi o drugih izpovedbah prič trdi tožnik, da niso resnične.

Potem se zasliši kot priča tukajšnji pekovski mojster g. Alojzij Jenko, kateri je več let z gospodom Jonko-tom kupčeval in kateri izpove, da so bili vsikdar vsi računi do pičice natančni. Prečita se konečno še izjava občinskih odbornikov iz Boveca, v kateri isti pravijo, da je g. Jonko prišel l. 1856 v Bovec in je po lastni pridnosti in strogo pravičnim ravnanjem precej obogatel, da vživa občno zaupanje, kar dokazuje dvakratna volitev v deželni zbor goriški in večkratna volitev za župana v Bovecu. Za njegovo ljudoljubno delovanje bil je od Njih veličanstva presvitlega cesarja odlikovan z zlatim križcem za zasluge. To izjavo je tudi podpisal častni kanonik in župnik v Bovecu, gosp. Janez Kumar, občinski predstojniki in odborniki vasi Trenta, Soča, Čezsoča, Prek, Trnova, Srpenica in Čaga in so pritiskali k izjavi občinske pečate. Tudi okrajno glavarstvo je izjavo potrdilo. Potem sklene predsednik ob 1. uri popoldne obravnavo in nastavi nadaljevanje ob 1/4. uri popoldne. Porotnikom stavila so se štiri

Podobne so bile gorostasni trdnjavi s stolpovi in napisi in vrhovi.

Nekaj nerazumljivega ga je vleklo k temu skalovju. Sledil je instinktu svojemu. Iskal je to, kar je bilo tožno in divje. Kmalu je bil med skalami. Zdajci zasliši glas za njim: „Stojte, stojte! Dober dan, gospodine! Kam li ste namenjeni?“

Leon se brzo ogleda ter spozna starega bečarja, ki je sedel na enem kamenu; na drugem pa je imel skromno svoje kosilce pred seboj. Solnce je prosjaka obsévalo. „Za Boga; kako pa li vi izgledate?“ zakliče starček. „Saj ste kakor iz sebe! Morda vas to togoti, da ste me tukaj našli? Pa verjemite mi, jaz se baš tako čudim, kakor vi, da me obiščete tukaj v mojem stanovanju!“ — „V vašem stanovanju?“ — „Nu, ali ne vidite, da tu stanujem?“ — „Jaz ne vidim nobenega poslopja.“ — „A pogledajte le te skale!“ reče Mardoche smejljajoč se. „To je moj grad! Med temi skalami so prebivale uharice, martinčki in kače takrat, ko sem jaz le-sim prišel stanovat. Ali vidite veliko to razpoko? To je vhod v galerijo, katera vodi v moje sobe. Stanujem v treh velikih sobanah.“

(Dalje prihodnjič.)

vprašanja. Prvo glavno vprašanje šlo je na to: ali je urednik „Slovenskega Naroda“, g. Ivan Železnikar, kriv, da je v dotičnem dopisu od slovenske meje g. Jonko-tu predbacival take nesramne lastnosti, ki ga izpostavljajo javnemu zaničevanju in v drugem dodatnem vprašanji, ali je g. Ivan Železnikar zato dokaz resnice dostal. Tretje glavno vprašanje šlo je na to, ali je g. Iv. Železnikar kriv, da je po priobčenju izmišljenih ali pa zavutih dogodkajev dolžil g. Jonko-ta v dotičnem dopisu nepoštenih dejanj, in četrto dodatno vprašanje, ali je resnico svojih trditvev g. Ivan Železnikar dokazal.

Zastopnik tožnika dr. Suppan predlaga, naj bi se vprašanja nekoliko razdelila v več vprašanj po posameznih faktih, kateri so inkriminirani. Zagovornik dr. Hrašovec se temu protivi, češ, da so vprašanja stavljena po sl. sodišču po polnem v zmislu zatožbe. Sodišče se o tem predlogu tožnikovega zastopnika delj časa posvetuje. Potem g. predsednik Kočevar obznani sklep sodišča, da se nasvetu dr. Suppana ne ugoti in da ostanejo vprašanja kakor so. Dr. Suppan izjavi, da si pridrži pritožbo ničnosti.*

(Konec prihodnjič.)

— (Priznanje.) Gosp. Rudolfu Kónigu, restavratörju na kolodvoru južne železnice v Ljubljani, izrazil je naddvorniški urad Nj. c. kr. visokosti cesarjeviča Rudolfa popolno zadovoljstvo in zahvalno priznanje za obed, katerega je priredil povodom potovanja prevzvišene gospe cesaričine Stefanije v Miramare dne 24. avgusta t. l. visoki gospej in njenemu spremstvu.

— (Mestni odbor ljubljanski) imel je predvečerjem zvečer redno javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli, navzočih 25 mestnih odbornikov.

Novosprejeti meščani gospodje Röger, Cacak, Blaznik in Jesenko storili so obljubo v roke županu.

Mest. odb. Hribar predlagal je, naj se izreče protest proti članku „Zagreb in Ljubljana“, katerega smo mi posneli iz „Resnih Glasov“ z določno izjavo, da se ne strinjamo povsem z njegovo vsebino in se opetovano izrekli, s katerimi točkami se ujemamo.

Mest. odb. dr. Tavčar stavi nujni predlog, naj se z ozirom na pičlo število otrok, kateri so se vpisali v mestno nemško ljudsko šolo, naprosi c. kr. deželni šolski svet, da odveže mestno občino od dolžnosti ustanoviti nemško deško in dekliško šolo, če pa se ta prošnja odbije, vložiti naj se pritožba pri upravnem sodišču.

Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka o dovoljenji nagrade onim mestnim detektivom, ki so zasledovali pse, katerih gospodarji so se odtežali plačilu pasje takse ter predlaga znesek 40 gold. — Se sprejme.

Mest. odb. dr. Staré poroča o Josipa Streharja kupni pogodbi za mestno zemljišče v Gradišči parc. št. 42 za znesek 228 gold. Poročevalec predlaga, naj se ta parcela ne proda za tolik znesek, marveč naj se proda na javni dražbi. — Predlog se sprejme.

Za pokritje stroškov za predpriprave za vodovod dovoli se 3000 gold. proti 5% obrestenju iz zaklada loterijskega posojila.

Mest. odb. prof. Zupan poroča o ustanovitvi samostalne, enonazredne ljudske šole na Mahu ter naj se za priredbo učiteljevega stanovanja dovoli 120 gold. — Se sprejme.

Sklene se mestno ustanovo za učence državnega obrtnega učilišča v Gradci razpisati, koj ko poteče do nje pravica dozdanjega stipendista Schleipacha.

Mest. odb. Potočnik predlaga, naj se pravilno prenove pročelje mestne hiše, napravi naj se balkon. Na poročevalčev predlog sestavi se za to zadevo poseben odsek, v katerega se izvolijo gg.: mest. odborniki Potočnik, Tomek in Žužek; dalje stavb. svet. Ziegler, arhitekt Svitič, spiritalist Fliess, slikar Jurij Šubic, stavb. mojster Treo, mest. inženir Duffé in dež. inženir Hrasky.

Župan Grasselli stavi samostalni predlog, naj se visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu pošlje prošnja za ustanovitev poštah podružnic v Ljubljani,

* Ker je bilo poročilo o izpovedbah prič v prejšnjih listih, kakor se nam poroča, precej pomanjkljivo, bomo vsemu poročilu prideh še dodatek, da se natančno razvidi razvoj vse obravnave.

in sicer jedne v bližini sv. Jakoba trga in druge na Valvazorjevem ali cesarja Jožefa trgu. Po daljši utemeljitvi predlagateljevi sprejme se jednoglasno ta predlog. — Na to se javna seja zaključí.

— (Predlog mestnega zbora ljubljanskega z dne 22. t. m.) naj ces. kr. deželni šolski svet mesto ljubljansko odveže dolžnosti vzdrževanja nemške ljudske šole, katero je te dni ustanovilo mesto, je imenovani svet v današnji svoji seji ovrgel. — Od pravičnih in razumnih mož, ki sedé v deželnem šolskem svetu, o kojih rodoljubju sicer gotovo ne more nihče dvojiti, mi nismo družega pričakovali.

— (Tiskovna pravda Jonko contra „Slov. Narod“) skončala se je z oproščanjem urednika „Slov. Naroda“, ker je po izreku porotnikov ta dostal dokaz resnice. Zastopnik tožiteljev prijavil je takoj pritožbo ničnosti.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) bode 3. oktobra t. l. dopoldne ob 9. uri v Rudolfovem 6 plemenskih juncev muriškega plemena prodajala. — Ti junci se bodo postavili posamezno na prodaj za polovico tiste cene, za katero jih družba kmetijska kupi, in se vsak prodá tistemu, kdor največ zanj dá proti temu, da ga prvič koj plača in drugič se s pismom zaveže, ga najmanj dve leti za plemo obdržati, zato se k tej dražbi pripuščajo samo kranjski živinorejci.

— (Občinske volitve.) Pri volitvi novega občinskega predstojništva v Ihanu v kameniškem okraji bili so izvoljeni, in sicer županom Jakob Ložar, občinskima svetovalcema pa Fran Sojer in Ivan Kokalj. Vsi trije so posestniki v Ihanu. — Pri občinski volitvi v Dragi v kočevskem okraji pa je bil izvoljen županom Pavel Turk iz Drage, a občinskima svetovalcema Lovre Mihelič iz Laz in Jurij Poje iz Preske. — Dalje so bili izvoljeni pri volitvi občinskega predstojništva v Kostelu v kočevskem okraji, in sicer županom Matija Mihelčič iz Pirč, občinskim svetovalcem pa Fran Bavcar iz Petrinje, Martin Briski iz Vasi, Anton Kuželički iz Grivaca, Matija Zdravič iz Vimola in Matija Ozanič iz Kuželja.

— (Dijaško veselico v Kranji,) priredé kranjski visokošolci v spomin tisočletnice Metodijeve v prostorih kranjske čitalnice 27. dne meseca septembra t. l. na korist čitalnice kranjske. Vspored: 1.) „Slavnostni govor“. 2.) F. S. Vilhar: „Lunica“. Mešan zbor. 3.) A. Foerster: „Njega ni“. Moški četverspev. 4.) Ch. Gounod: „Vspomladi“. Samospev za sopran s spremljevanjem glasovirja. 5.) I. Fleishman: „Luna sije“. Četverspev za sopran, alt, bariton in bas. 6.) F. S. Vilhar: „Slovo“. Moški zbor z bariton-solo in spremljevanjem glasovirja. 7.) „Gospod Čapek“. Vesela igra v jednom dejanji. 8.) Ples. — Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina dijakom in čitalničnim udom 40 kr., neudom 70 kr.

— (Iz Krškega) se nam piše: Od nas se je poslovil jako priljubljeni, obče čislani ter spretni ces. kr. zdravnik g. dr. Fr. Zupanec. Večerja, katero so njemu na čast priredili v bralnem društvu njegovi prijatelji in znanci, je bila lep dokaz temu. Naj se blagemu narodnjaku v Ljubljani, kamor se preseli, dobro godi, in naj ondi koristi Slovincem tako, kakor je to storil pri nas.

— (Trtna uš) prikazala se je v obili meri ob Sotli. Mnogo vinogradov je okuženih, in nekaj celó uže po polnem uničenih.

— (Slastne črešplje.) Pred nekaterimi dnevi umrl je v Vitanji pri Celji posestnikov sin Fran Vodnik nenavadne smrti. Ko so truplo razporjali, našli so v želodci okolo 3 kilo črešpelj, blizu 300 jih je bilo; vsled preobilo užitih črešpelj se je želodec tako razširil, da je nastopilo njega otrpnenje, in kot posledica smrti.

— (Grški kralj) je prišel večeraj zjutraj v Trst, pa se je precej vkrcal v svojo jahto „Amphitrite“. Grška kolonija mu je na kolodvoru napravila ovacijo.

— (Nova banka v Trstu.) Z Dunaja se poroča, da se tam ozbiljno pečajo s tem, da se v Trstu ustanovi nova banka. Posebno „Länderbank“ in dve drugi nemški banki se za to prizadevajo. Vodja nove banke bil bi srbski konzul v Trstu. g. Kabiglio. Ustanoviti se ima kmalu tudi podružnica Anglobank.

(Konec.)

Črna moka, koje se v Parizu le malo prodà, razpečava se v siromašne kraje na deželi, kjer ljud v kruhu ni tako izbirlčen. —k.

Dunaj, 24. septembra. „Polit. Corr.“ poroča iz Plovdiva (Filipoplja): Angleški vojaški attaché Trotter in angleški generalni konzul Fawcett odpotovala sta v Carigrad, ko sta se prej delj časa razgovarjala s knezom in Stranskim. Prišlo je več prostovoljcev pod vodstvom duhovnikov. — Odšla je deputacija, da prosi pri vevlasteh priznanja

z dné 24. septembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·60
» » » srebru	82·10
Zlata renta	108·75
5% avstr. renta	99·50
Delnice narodne banke	866—
Kreditne delnice	282·60
London 10 lir sterling	125·85
20 frankovec	9·98
Cekini c. kr.	5·93
100 drž. mark	61·85

z dné 23. septembra.

Dražbe: V Ljubljani hiša Marijane Rekar (5400 gld.) dne 26. oktobra. — V Mokronogu četrť posestva Jos. Koncilije iz Gôr. Tuhinja (240 gld.) dne 21. oktobra. — V Črnomlju premičnine, kakor šlacunska roba, obleka, železnina itd., Pavla Razborska iz Črnomlja (4669 gld. 74 kr.) dne 23. septembra, 7. oktobra in 21. novembra. — V Metliki travnik in njiva Jan. Nussdorferja (400 gld.) dne 17. oktobra; — zemlišče Martina Rozmana iz Slane Vasi (1790 gld.) dne 17. oktobra. — V Postojini posestvo Jos. Sedmaka iz Nadanĳega Sela (1358 gld.) dne 2. oktobra; — posestvo Jan. Smerdu iz Nove Žiĳe (890 gld.) dne 2ega oktobra.

devdveje po najnovjšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 49

Aktiva družbe
Letni prejemek zavarovalnin in obrestij dne 30. junija 1884 .
Izplačila na zavarovalne in rentne pogodbe in kot take nazaj kupljene
itd. od početka družbenega obstanka (1848) znašajo več nego
V poslednjih dvanajstih mesecih prometne dobe predložilo se je
družbi za
novih zavarovalnih pogodb, in je vsled tega skupna svóta od po-
četka družbenega obstanka predloženih pogodb narasla na
Izkaze in vsa druga pojasnila podaja

generalno zastopništvo v Ljubljani, Tržaška cesta št. 3, II. nadstropje

Val. Zeschko.

Dné 22. septembra.

Pri **Mallél:** Euphrat, Zuckermann in Guttermann, trgovci, z Dunaja. — Vitez Pils, c. kr. umirov. feldmarsallajutant, s soprogo, iz Grada. — Gatsch in Bučar iz Koštanjevice. — Tagliani, zasebnica, s sinom, iz Trsta. — Neumeister, inžen. soproga, z Reke.

Pri **Slonu:** Schönberg iz Norimberka. — Wittchen, c. kr. major, z obitelji; pl. Eillenbach, c. kr. namest. svetnik, in Goldscheider, trgovec, z Dunaja. — Silerdzi, agent, iz Zagreba.

Pri **Južnem kolodvoru:** Fried z Dunaja. — Dewald, akad. slikar, iz Požuna. — Dr. pl. Höberth, c. kr. fin. svetnik, iz Zadra.

Pri **Avstr. carji:** Šraj z Dunaja. — Schiker, zasebnica, iz Grada. — Frauensberg, učitelj, iz Ljutomera. — Kusla Marija in Jerica iz Trsta.

Pri **Virantu:** Dereani, trgovec, iz Žužemberka. — Fleš iz Ribnice. — Šlaipah iz Trebnjega.

V Liubliani, 23. septembra.

Hektoliter banaške pšenice velja 6 gld. 98 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reč 5 gld. 53 kr.; ječmen 4 gld. 37 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 37 kr.; proso 5 gld. 3 kr.; lusašica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 80 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjsko 64 kr., drobniško po 34 kr., — Piške po 45 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 40 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
23. septbr.	7. zjutraj	745.13	12.3	bzv.	megla	
	2. pop.	743.14	21.8	jvzh. sl.	jasno	0.00
	9. zvečer	742.16	14.0	bzv.	l. sv.	

z galanterijskim in norimberskim blagom, pozlačenimi
letvicami, osebito oljnatimi barvami, laki itd., se v **Lescan**
na Gorenjskem **takoj prodá** pod dobrimi pogoji. — Več
se izve v Kranji pri tvrdki: **Jos. Fantoni** in v njegovi
podružnici v Lescan. (144) 3—1

Za prihodnje leto 1886.

V zalogi

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

je izšla:

Slovenska

Pratika

za navadno leto 1886.

Cena eni Pratiki 13 kr. — Razpečevalcem dajemo našo
Pratiko jako cenejše.

"THE GRESHAM"

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijsko: Dunaj Giselastrasse št. 1 v lastni hiši	Podružnica za Ogersko: Budimpešta Fran Josipov trg št. 5, 6 v lastni hiši
---	---

lin in obrestij dné 30. junija 1884	frk.	87 284 420 [—]
a rentne pogodbe in kot take nazaj kupljene	"	17 134 226 ⁰⁰
užbenega obstanka (1848) znašajo več nego	"	149 800 000 [—]
mesečih prometne dóbe predložilo se je	"	63 992 275 [—]
db, in je vsled tega skupna svóta od po-	"	1324 770 129 ⁵⁵
obstanka predloženih pogodb narasla na		
Izkaze in vsa druga pojasnila podaje		

generalno zastopništvo v Ljubljani, Tržaška cesta št. 3, II. nadstropje

Val. Zeschko.

(70) 10-6